

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

Den 8. december 2021
Sagsnummer: 2021-1298
MIM 101

./ Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat om rådsmøde (miljø) for EU's miljøministre
Den 20. december 2021.

Med venlig hilsen

Lea Wermelin / Henrik Hedeman Olsen

Samlenotat
Rådsmøde (miljø) den 20. december 2021

2. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning vedrørende batterier og udtjente batterier, samt ophævelse af direktiv 2006/66/ EF og om ændring Forordning (EU) nr. 2019/1020
- *Fremskridtsrapport*
KOM(2020) 798 *side 2*

3. Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: EU jordstrategi frem til 2030 – at udnytte fordelene ved sund jord for mennesker, mad, natur og klima
- *Udveksling af synspunkter*
KOM(2021) 699 *side 16*

2. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning vedrørende batterier og udtjente batterier, samt ophævelse af direktiv 2006/66/ EF og om ændring Forordning (EU) nr. 2019/1020

KOM (2020) 798

Revideret version af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 25. maj 2021

Resumé

Med baggrund i Kommissionens Handlingsplan for Batterier, den nye Handlingsplan for Cirkulær Økonomi, den nye Industristrategi for Europa samt endelig Strategien for bæredygtig og smart mobilitet har Kommissionen fremsat et forslag til forordning som skal gælde for alle batterier i EU. Forordningen har til formål at understøtte etablering af en europæisk værdikæde for batterier og på sigt opnå cirkularitet i produktion, samt brug og affaldshåndtering af batterier. Forslaget omfatter alle batterier og stiller både krav til batteriernes bæredygtighed og performance, herunder krav til nødvendig omhu (due diligence) ved udvinding af råstoffer, opgørelse af CO₂-fodaftryk, begrænsning af indhold af farlige stoffer, krav om kvalitet, holdbarhed og sikkerhed samt krav om indhold af genanvendt materiale. Desuden stilles der på affaldssiden høje indsamlings- og genanvendelsesmål samt mulighed for at renovere og ændre anvendelse på batterierne, når disse ikke længere kan anvendes til deres oprindelige formål. For at kunne fremme den cirkulære økonomi er der desuden krav til omfattende dokumentation og information gennem værdikæden, som skal samles i en informationsplatform oprettet af Kommissionen.

Forslaget vil potentielt have lovgivningsmæssige konsekvenser for den danske miljølovgivning og vurderes at have konsekvenser for lovgivning inden for erhverv, samt klima-, energi- og forsyningsområdet.

Miljøministeriet er i færd med at foretage en konsekvensvurdering af forslaget. Idet forslaget stadig er under forhandling, kan der løbende komme ændringer, som vil ændre de lovgivningsmæssige og/eller økonomiske konsekvenser. Foreløbigt anslås forslaget at kunne få væsentlige administrative konsekvenser for erhvervet.

Forslaget ventes at få en positiv virkning på beskyttelsesniveauet i Danmark og EU alene begrundet i de skærpede bindende krav til indsamling og genanvendelse af udtjente batterier. Derudover ventes forslaget at have en positiv virkning på det globale beskyttelsesniveau i form af reducerede CO₂-emissioner og et lavere ressourcetryk på ikke-fornybare ressourcer.

Baggrund

Som et element i udmøntningen af Kommissionens nye handlingsplan for cirkulær økonomi fra marts 2020 har Kommissionen den 10. december 2020 fremlagt ovennævnte Forslag til Europa Parlamentets og Rådets forordning vedrørende batterier og udtjente batterier, samt ophævelse af direktiv 2006/66/ EF (batteridirektivet) og om ændring af forordning (EU) nr. 2019/1020 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse. Forslaget er oversendt til Rådet den 23. december 2020 i en dansk sprogudgave.

Sagen er på dagsordenen for rådsmøde (miljø) den 20. december 2021 mhp. drøftelse af en fremskridtsrapport.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal derfor vedtages af Rådet med et kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294.

Formål og Indhold

Kommissionens forslag til en ny batteriforordning har til formål at modernisere EU's lovgivning om batterier og er en integreret del af EU's Grønne Pagt¹ om at opnå klimaneutralitet i 2050.

¹ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:b828d165-1c22-11ea-8c1f-01aa75ed71a1.0023.02/DOC_1&format=PDF

Forslaget bygger på Kommissionens Handlingsplan for Batterier², den nye Handlingsplan for Cirkulær Økonomi³, den nye Industristrategi for Europa⁴ samt endelig Strategien for bæredygtig og smart mobilitet⁵.

Forordningen samler al lovgivning om batterier i én retsakt og adresserer følgende tre problemområder omkring batterier:

- Manglende rammebetingelser, der kan bidrage til at fremme investeringer i EU- produktionskapacitet for bæredygtige batterier.
- Et suboptimalt fungerende genanvendelsesmarked, som ikke sikrer et lukket materialekredsløb.
- Sociale og miljømæssige risici forbundet med udvinding af råstoffer, anvendelse af farlige stoffer samt uudnyttet potentiale for at modvirke miljøpåvirkninger i batteriets livscyklus.

Forslaget har således til formål at fremme etablering af en værdikæde for produktion af batterier i EU baseret på en cirkulær økonomi. Desuden skal det sikres, at de virgine råstoffer, der skal tilføres det cirkulære kredsløb for at opnå tilstrækkelig kapacitet, sker på baggrund af sociale-, sikkerheds- og miljømæssige hensyn. For at opnå dette er der opstillet krav til alle relevante trin af et batteris livscyklus.

Kommissionens forslag vil erstatte det eksisterende direktiv 2006/66/EC om batterier og udtjente batterier. Forslaget omfatter alle batterier undtagen batterier anvendt ifm. et medlemslands forsvar og batterier, der er designet til at blive sendt ud i rummet. De batterier, der er omfattet, opdeles i fire kategorier:

- Bærbare batterier med en vægt under 5 kg (herunder også batterier til lette elektriske køretøjer, som ex. elcykler)
- Startbatterier til biler med konventionel forbrændingsmotor (også kaldet bilbatterier eller blyakkumulatorer)
- Traktionsbatterier (batterier til elbiler og andre køretøjer på vejbane) og
- Industrielle batterier (som også inkluderer batterier til arbejdskøretøjer samt vand og luftbåren transport)

Forslagets krav kan opdeles i følgende emner:

1. Krav om bæredygtig produktion og sikkerhedskrav til batterier
2. Krav om mærkning og information
3. Overensstemmelsesprocedurer og -institutioner
4. Krav til erhvervsdrivende i værdikæden herunder krav om due diligence (nødvendig omhu)
5. Udvidet producentansvar for indsamling og genanvendelse af batterier
6. Elektronisk informationsudveksling og batteripas
7. Fælles markedsovervågning og kontrol af batterier fra ikke-EU-lande
8. Grønne indkøb

Forslagets krav gælder for alle kategorier af batterier, medmindre andet er nævnt i beskrivelsen. For alle industrielle batterier og traktionsbatterier forudsættes, at disse er genopladelige.

1. *Krav bæredygtig produktion og sikkerhedskrav til batterier*

Forslaget fastsætter begrænsninger af batteriers indhold af farlige stoffer. Batterier må ifølge artikel 6 ikke indeholde stoffer, der er begrænset i den europæiske kemikalielovgivning, REACH, og herudover stoffer, som

https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:b828d165-1c22-11ea-8c1f-01aa75ed71a1.0023.02/DOC_2&format=PDF

² https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/3rd-mobility-pack/com20180293-annex2_en.pdf

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0098&from=EN>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0102&from=EN>

⁵ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0789&from=EN>

er på bilag 1 til forordningen. På nuværende tidspunkt indeholder bilag 1 kviksølv og cadmium. Fsva. bærbare batterier er begrænsningerne af henholdsvis kviksølv og cadmium enslydende med kravene i det gældende batteridirektiv⁶. Batterier til elektriske køretøjer, der er markedsført før december 2008, er dog undtaget cadmium-begrænsningen i forordningens forslag.

Kommissionen tillægges desuden beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre begrænsningerne af farlige stoffer. Derved er det muligt at ændre og tilføje stoffer, som skal underlægges restriktioner. Dette kræver, at der foreligger en uacceptabel risiko for menneskers sundhed eller miljøet som følge af stoffets anvendelse til produktion af batterier, eller at stoffet findes i batteriet ved markedsføring eller efterfølgende i batteriets livscyklus. I den forbindelse skal Kommissionen tage hensyn til den socioøkonomiske virkning og vurdere tilgængeligheden af alternativer til det farlige stof.

Fsva. klimabelastning stilles der krav til traktionsbatterier og industrielle batterier om dokumentation i form af en 'Carbon Footprint declaration'. Carbon Footprint (CO₂-aftryk) er en metodemæssig opgørelse af CO₂-udledning for et givent produkt. Opgørelsen skal omfatte CO₂-udledning ved råstofudvinding, produktion, distribution, egen elektricitetsproduktion og end-of-life fasen, dvs. affaldshåndtering og genanvendelse. Opgørelse af CO₂-aftryk skal på sigt danne basis for et klassificeringssystem for traktionsbatterier og industrielle batterier, så disse kan rangeres i forskellige klasser efter deres klimapåvirkning.

Forslaget stiller krav om indhold af genanvendte råstoffer (sekundære råstoffer) ved produktion af nye industrielle og traktionsbatterier. Kravet stilles til fire af de mest anvendte råstoffer i batterier; Cobolt (Co), bly (Pb), lithium (Li) og nikkel (Ni). Kravene skal gælde fra 2030 og strammes i 2035. De foreslåede andele af genanvendt råstof ift. den samlede mængde af hvert enkelt råstof er som følger:

	2030	2035
Cobolt	12%	20%
Bly	85%	85%
Lithium	4%	10%
Nikkel	4%	12%

Yderligere stilles der krav til ydeevne og holdbarhed for henholdsvis almindelige bærbare batterier samt for industribatterier og traktionsbatterier.

For stationære batterier stilles der desuden krav om teknisk dokumentation for sikker drift og brug, herunder test i overensstemmelse med fastlagte sikkerhedskrav.

Endelig stilles der krav om at bærbare batterier, der er indbygget/integreret i elektrisk eller elektronisk udstyr umiddelbart skal kunne udtages og udskiftes enten af slutbrugeren eller af en uafhængig operatør gennem udstyrets levetid, hvis batteriets levetid er kortere end udstyrets.

Forslaget giver desuden mulighed for at indføre begrænsninger af kemiske stoffer, hvis de udgør en risiko for sundhed eller miljø i forbindelse med produktion, og som en konsekvens af at batterierne markedsføres til forbrugere, herunder i affaldsfasen.

2. *Krav om mærkning og information*

Forslaget stiller en række mærknings- og informationskrav. Ud over de krav som allerede gælder i det eksisterende batteridirektiv, stilles der yderligere krav til information om kapacitet og holdbarhed af batteriet,

⁶ Art. 4, stk. 1, litra a) og b) i EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF

producenten, indholdsstoffer, batteriets type og batch-nr. samt produktions- og markedsføringsdato. Mængden af data, der skal kunne aflæses af batteriet, afhænger af hvilken kategori der er tale om, således at der er færrest krav til de bærbare batterier og flere til de industrielle og traktionsbatterierne.

Fra 2023 skal batterier mærkes med en QR-kode, som skal påtrykkes eller indgraveres i batteriet på en synlig, læselig og uudslettelig måde. QR-koden skal indeholde de ovenfor nævnte informationer og skal løbende udbygges med informationer om overensstemmelse med gældende krav, informationer til slutbruger om bortskaffelse, CO₂-aftryk med tilhørende klasser samt due diligence rapporter. Informationerne vil således være tilgængelige for batteriindehaveren ved aflæsning af QR-koden.

Industrielle batterier og traktionsbatterier skal have et batterimanagement-system, som indeholder data om de parametre, der har betydning for batteriets 'State of Health', SoH⁷. Disse data, som kan aflæses af batterimanagement-systemet, skal være tilgængelige for den der ejer batteriet for at kunne fremme genbrug og renovering af batteriet.

3. *Overensstemmelse, overensstemmelsesvurderingsprocedurer og -institutioner*

En batterifabrikant eller dennes bemyndigede repræsentant skal inden markedsføring eller ibrugtagning af et batteri, sikre at dette er i overensstemmelse med de krav, forordningen stiller til batteriets performance inden for bæredygtighed, sikkerhed samt mærkning og information.

Dokumentation for overensstemmelse skal foreligge i form af målinger og beregninger, som er gennemført efter alment anerkendte metoder, og hvor det er muligt efter harmoniserede standarder. Kommissionen tillægges desuden beføjelser til at gennemføre implementeringsretsakter for fælles europæiske specifikationer for afprøvning af performancekravene i de tilfælde, hvor der ikke findes harmoniserede standarder.

Forslaget stiller desuden en lang række krav til etablering af et system, som skal sikre kontrol af, at markedsførte batterier overholder performance-kravene.

Medlemslandene skal således udpege en myndighed, der kan bemyndige institutioner til at vurdere, om et batteri overholder de stillede krav.

Myndigheden og institutionerne underlægges en række krav om uafhængighed, uvildighed og fortrolighed og der stilles krav til de procedurer, som disse hver især skal efterleve. Det foreslåede system har lighed med det, der er kendt fra akkrediterings- og certificeringssystemer ift. at sikre overholdelse af danske, europæiske og internationale standarder.

4. *Krav til erhvervsdrivende i værdikæden herunder krav om due diligence (nødvendig omhu)*

Forordningen opstiller en række krav til kæden af erhvervsdrivende, der er involveret i værdikæden for produktion og markedsføring af batterier. Begrebet erhvervsdrivende omfatter således fabrikant, bemyndiget repræsentant, importør, distributør samt udbydere af distributørtjenester i det omfang disse har forpligtelser i forbindelse med produktionen af batterier, deres tilgængeliggørelse på markedet, deres markedsføring eller deres ibrugtagning.

Primært pålægges fabrikanten af batterier at sikre sig, at produktet overholder forordningens performancekrav om bæredygtighed og sikkerhed. Fabrikanten skal med teknisk dokumentation, en EU-deklaration og CE-mærkning dokumentere, at kravene er opfyldt. Dokumentation skal være specifik for den enkelte batterimodel og skal opbevares i 10 år.

Derudover pålægges de erhvervsdrivende, der markedsfører industrielle batterier eller traktionsbatterier (over 2kWh) på det indre marked, at udarbejde en due diligence-politik, dvs. en politik om sociale, etiske og miljømæssige forhold ifm. udvinding af råstoffer til batteriproduktionen.

⁷ Et mål for hvor slidt batteriet er og dets evne til at levere den ydelse som det kunne fra nyt. SoH afhænger af batteriets alder, samt hvor meget og hvordan det har været brugt.

De erhvervsdrivende skal herefter varetage en række forpligtelser vedrørende due diligence i forsyningskæden, herunder at opbevare dokumentation for overholdelse af disse forpligtelser, årlig offentliggørelse af oplysningerne samt krav om tredjepartsverifikation. Kravene tager udgangspunkt i OECD's retningslinjer for Multinationale virksomheder. De erhvervsdrivende skal derfor blandt andet vedtage og klart meddele leverandører og offentligheden en virksomhedspolitik for så vidt angår sociale, etiske og miljømæssige forhold i forsyningskæden for visse råstoffer, samt tildele ledelsen ansvar for at overvåge due diligence-processen i forsyningskæden. Due diligence-systemet skal hermed sikre kontrol- og gennemsigtighed af forsyningskæden og indeholde specifikke dokumentationskrav.

Kommissionen har til hensigt at udarbejde retningslinjer for anvendelsen af kravene til due diligence og til lægges derudover beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på bl.a. at ændre due diligence-forpligtelserne for erhvervsdrivende. Dette kan ske, såfremt der sker ændringer af forordning (EU) 2017/821 om konfliktminerale eller ændringer af due diligence-anbefalingerne i bilag I til OECD's retningslinjer⁸.

Regeringer, industrisammenslutninger og grupperinger af interesserede organisationer, der har udviklet og fører tilsyn med due diligence-ordninger, kan ansøge om at få en due diligence-ordning i batteriforsyningskæden anerkendt af Kommissionen.

En del af informationerne, som genereres ifm. due diligence, skal gøres tilgængelig i QR-koden i de tilfælde, hvor batterier er mærket med et sådant, jf. afsnit 2.

Hvis en fabrikant ikke er etableret i en medlemsstat, må et batteri kun markedsføres i Unionen, hvis fabrikanten udpeger én bemyndiget repræsentant, som skal acceptere sin rolle som bemyndiget repræsentant for at kunne fungere som sådan. Repræsentanten arbejder på mandat fra fabrikanten og skal som minimum kunne verificere, at EU-deklarationen om overensstemmelse og den tekniske dokumentation er udarbejdet og at fabrikanten har sikret en passende overensstemmelsesvurderingsprocedure for performance-kravene. Repræsentanten skal opbevare dokumentationen i 10 år og stille den til rådighed for og samarbejde med de nationale myndigheder på baggrund af en begrundet anmodning herom.

Importører af batterier skal sikre sig, at batterierne er i overensstemmelse med forordningens performance- og mærkningskrav. Desuden skal importøren kunne verificere, at fabrikanten har overholdt de relevante overensstemmelsesvurderingsprocedurer, jf. afsnit 3. Importøren skal verificere, at fabrikanten har udarbejdet den fornødne tekniske dokumentation, samt at batteriet er mærket korrekt. Om fornødent skal importøren udføre stikprøvekontrol af batterierne. Importøren må ikke markedsføre batterierne, såfremt der er mistanke om, at batterierne ikke overholder performance- og mærkningskravene. Importøren skal opbevare dokumentationen i 10 år, og stille den til rådighed for og samarbejde med de nationale myndigheder på baggrund af en begrundet anmodning herom.

Distributører skal, før de markedsfører batterier, verificere at fabrikanten, dennes bemyndigede repræsentant eller importøren er registreret i det pågældende medlemsland. De skal desuden sikre sig, at batterierne er mærket korrekt og at den fornødne information foreligger. Distributøren skal sikre sig at batterier i deres varetægt under transport og lagring ikke udsættes for betingelser, der kan beskadige batteriernes performance og mærkning.

Såfremt en importør eller distributør markedsfører et batteri under eget navn eller varemærke, eller hvis importøren/distributøren ændrer på batteriet så dets overensstemmelse med performance-kravene ændres, betragtes importøren/distributøren som fabrikant.

⁸ OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Area

Erhvervsdrivende skal opbevare informationer i 10 år, om hvem de har modtaget og leveret batterier til, som kan udleveres til myndigheder efter forespørgsel.

5. Udvidet producentansvar for batterier

Forordningens bestemmelser om udvidet producentansvar for batterier bygger på bestemmelser i det gældende batteridirektiv⁹ samt de nye minimumsbestemmelser for producentansvar, som er fastlagt i det reviderede affaldsrammedirektiv fra 2018¹⁰. Forslagets bestemmelser om producentansvar adskiller sig overordnet fra det gældende direktiv på en række punkter.

Først og fremmest beskrives roller og ansvar mellem producenter og affaldsaktører mere detaljeret end i det nuværende direktiv. Ansvarsfordelingen mellem producenter og aktører, der indsamler bærbare batterier fremgår dog ikke klart af forslaget. Som noget nyt skal producenterne have en autorisation af deres indsamlingssystem for de bærbare batterier af de kompetente myndigheder.

Der indføres desuden – i lighed med bestemmelserne om producentansvar i affaldsdirektivet – nye minimumskrav om åbenhed om kollektive ordningers organisering og økonomi for disse, samt krav om at producenternes bidrag til de kollektive ordninger miljøgraderes. Desuden indføres der et krav om, at medlemslandene skal indføre en autorisationsordning for de kollektive ordninger.

Der er krav om, at producenterne skal indrapportere markedsførte og indsamlede mængder, derudover skal affaldsoperatører indberette de mængder af udtjente batterier, som de indsamler på egen hånd. Alle indberetninger skal indberettes til de kompetente myndigheder og specificeres på kategori, type og kemi og indberetningsdata skal kvalitetssikres. De kompetente myndigheder skal indberette disse data til Kommissionen.

Indsamlingsmålene for bærbare batterier skærpes. Det nuværende indsamlingsmål på 45 pct. gælder til og med 2023, derefter er målet 65 pct. i 2025 og 70 pct. i 2030. Batterier til lette transportmidler, som eksempelvis elcykler, henregnes med forslagets nye definition til kategorien bærbare batterier. I forhold til indsamlingsmålet skal denne type batterier dog ikke medregnes i indsamlingsprocenten. Kommissionen forpligtes i stedet til i 2030 at overveje et selvstændigt indsamlingsmål for batterier til lette transportmidler.

Batterier må ikke deponeres eller forbrændes. De indsamlede batterier skal genvindes. Genvindingsprocenten for hele batteriets indhold skærpes med forslaget ift. de eksisterende krav:

	Nuværende	2025	2030
Blysyre-batterier	65 %	75 %	80%
Nikkel-cadmium batterier	75 %	Forventes udfaset	Forventes udfaset
Lithium-ion batterier	-	65 %	70%
Andre batterier	50 %	50 %	-

Derudover indeholder forslaget et nyt krav til genvinding af selve metallerne i batterierne; cobolt, kobber, bly og nikkel på hhv. 90 pct. i 2025 og 95 pct. i 2030, mens tallene for genvinding af lithium er hhv. 35 pct. og 70 pct. Såfremt udtjente batterier eksporteres til genvinding i lande uden for EU, kan det kun medregnes til at opfylde forpligtigelser ift. genvindingseffektiviteter og mål, såfremt det kan dokumenteres, at genvindingen er sket under tilsvarende forhold som anført i forslaget.

Yderligere stilles der krav i forbindelse med ændret anvendelse og renovering af batterier til andre formål. Her stilles som krav, at uafhængige operatører skal gives adgang til data i batterimanagementsystemet for traktionsbatterier og industrielle batterier. Samtidig forpligtes sådanne operatører til at sikre, at der er til-

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:02006L0066-20180704&from=EN>

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:02008L0098-20180705&from=EN>

strækkelig kvalitetskontrol og sikkerhedsforanstaltninger omkring de genfremstillede batterier. Genfremstillede batterier fritages desuden fra krav om bl.a. due diligence, CO₂-aftryk opgørelse og indhold af genanvendt materiale såfremt de oprindelige batterier blev markedsført inden forordningen trådte i kraft.

Endeligt stilles der krav om, at producenterne skal stille information til rådighed, som kan fremme reparation og genfremstilling af batterier.

6. *Elektronisk informationsudveksling og batteripas*

Kommissionen skal inden 2026 etablere et elektronisk informationsudvekslingssystem (kaldet Systemet). Systemet skal indeholde en række data om industrielle batterier og traktionsbatterier, som er sat på markedet i EU. Systemet skal skabe et overblik over den samlede mængde industrielle batterier og traktionsbatterier, der er på det indre marked, herunder også mængde og art af kritiske ressourcer, samt informationer om CO₂-aftryk, ansvarlige indkøb, genanvendt materiale i batterierne etc.

Erhvervsdrivende, som markedsfører industrielle eller traktionsbatterier, skal indrapportere de ovenfor nævnte data i et format fastlagt ved en gennemførelsesretsakt. Medlemslandene skal indrapportere indsamlede og behandlede mængder af alle typer af batterier, svarende til de krav, der stilles i det nuværende direktiv.

Fra 2026 skal alle industrielle batterier og traktionsbatterier desuden have et 'batteripas'. Passet skal være tilgængeligt via en identifikator på batteriet. Passet kædes sammen med basale tekniske informationer om ydeevne og levetid og skal være knyttet til de basiskarakteristika om batteriet, som ligger i Systemet. Batteripasset skal være tilgængeligt online via elektroniske systemer, der er interoperable med Systemet. Batteripasset skal give adgang til oplysninger om ydeevne og levetid, når batteriet markedsføres, og når dets status ændres. Hvis ændringen i status skyldes reparation eller ændring af anvendelse, overdrages ansvaret for registrering i batteripasset til den erhvervsdrivende, der anses for at markedsføre det ændrede industribatteri eller traktionsbatteri.

7. *Fællesmarkedsovervågning og kontrol af batterier fra ikke-EU-lande*

Der foreslås krav om, at medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder skal igangsætte tiltag eller foranstaltninger, såfremt myndighederne har grund til at tro, at et batteri, der er omfattet af forordningen, udgør en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed, for ejendom eller for miljøet. Opfylder batteriet ikke kravene i forordningen, pålægger myndighederne den relevante erhvervsdrivende at sikre, at batteriet bringes i overensstemmelse med forordningens krav. Kommissionen og andre medlemsstater orienteres, såfremt den manglende overensstemmelse ikke er begrænset til medlemsstatens område. Der stilles tilsvarende krav til batterier, som vurderes at være i overensstemmelse med forordningen, men som udgør en risiko, ligesom der stilles krav ved andre former for manglende overensstemmelse med forordningen.

8. *Grønne indkøb*

Der foreslås krav om, at offentlige indkøbere ved indkøb af batterier eller produkter, der indeholder batterier skal tage hensyn til de miljømæssige påvirkninger, som batterier har over deres livcyklus og sikre sig, at de købte batterier har en minimal påvirkning. Det betyder, at kontraherende myndigheder er forpligtet til at inkludere tekniske specifikationer og tildele kriterier baseret på forordningens bæredygtighedskrav ved udvælgelse af et produkt.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har efter første læsning generelt udtrykt sig positivt om forslaget¹¹, idet Parlamentet ser det nødvendigt at revidere de eksisterende regler om batterier og udtjente batterier (Batteridirektivet). Europa-Parlamentet ser forslaget som en strategisk udløber af Kommissionens Handlingsplan for Batterier, den nye Handlingsplan for Cirkulær Økonomi, den nye Industristrategi for Europa samt Strategien for bæredygtig og smart mobilitet.

¹¹ (2020/0353(COD af 15. september 2021)

Europa-Parlamentet støtter forslaget indhold, om end man finder, at der er behov for justeringer på en række områder. Europa-Parlamentets væsentligste pointer er:

- Fremhæver behovet for klarere definitioner af de forskellige kategorier af batterier m.h.p. at skabe juridisk klarhed over hvilke krav, der stilles til de enkelte kategorier.
- Støtter indførelse af 'bæredygtighedskriterier' for genanvendt materiale, due diligence, samt affaldsdirektivets minimumskrav til udvidet producentansvar.
- Fremhæver genfremstilling og genbrug af batterier til andre formål som nye innovative tiltag i forslaget.

Derudover fremhæver Europa-Parlamentet kompleksiteten af forslaget, som gør det nødvendigt at udvikle regelsættet trinvis. Europa-Parlamentet kan derfor støtte, at forslaget udvides med en række sekundære retsakter, så længe dette sker efter de normale procedurer.

Nærhedsprincippet

Kommissionens forslag omhandler en række centrale problemer i forbindelse med det indre marked, herunder ulige vilkår for batterier, der markedsføres, fordi de gældende bestemmelser er genstand for fortolkning, hindringer for genvindingsmarkedernes funktion og dermed behov for en stabil og fuldt harmoniseret lovgivningsramme. Dertil kommer en række miljøproblemer i forbindelse med produktion, anvendelse og bortskaffelse af udtjente batterier, herunder miljøskadelige virkninger af farlige stoffer i batterier i tilfælde af, at de ikke bortskaffes korrekt.

Kommissionens forslag er baseret på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som skal anvendes i forbindelse med foranstaltninger, der har til formål at skabe eller sikre et vel fungerende indre marked. Dette er et skift fra det nuværende retsgrundlag, da batteridirektivet fra 2006 er baseret på EF-traktatens artikel 175 (nu artikel 191 i TEUF) og på EF-traktatens artikel 95 (nu artikel 114 i TEUF) for de produktrelaterede bestemmelser. Dette er sket ud fra en betragtning om, at forslagets indre marked bestemmelser er dominerende, og at miljøbestemmelserne er supplerende.

På baggrund af ønske fra flere medlemsstater har Rådets Juridiske Tjeneste vurderet muligheden for, at forslaget delvist hjemles i artikel 192 i TEUF (miljø), særligt med henblik på regulering af affaldsområdet, som er afhængig af national infrastruktur. Rådets juridiske tjeneste vurderer, at forslaget godt kan have en dobbelthjemmel, således at affaldsområdet kan have hjemmel i artikel 192 mens den øvrige del af forordningen har hjemmel i artikel 114 (indre marked).

Da formålet med forslaget samlet set vurderes bedst at kunne indfries ved hjælp af regulering på EU-niveau, vurderes det, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Gældende dansk ret

Gældende regulering af batterier omfatter dels regler for overensstemmelse med sikkerhedskrav, bæredygtighed (regulering af indholdsstoffer) og markedsovervågning, grønne indkøb samt regler for udvidet producentansvar (affaldshåndtering) og transport af affald.

Fsva. overensstemmelse med sikkerhedskrav er gældende regler fastsat i bekendtgørelse nr. 311 af 30. marts 2016 om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser og bekendtgørelse nr. 839 af 10. juni 2020 om produktsikkerhed i almindelighed og koordination mellem kontrolmyndigheder som begge har hjemmel i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning. Det bemærkes, at batteridrevne produkter i visse situationer skal overholde lov nr. 260 af 16. marts 2016 om radioudstyr og elektromagnetiske forhold samt bekendtgørelse nr. 1107 af 6. november 2019 om radioudstyr og elektromagnetiske forhold.

Fsva. krav til bæredygtighed og markedsovervågning er gældende regler fastsat i bekendtgørelse nr. 870 af 08/07/2015 om import og salg samt eksport af batterier og akkumulatorer med hjemmel i lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26/01/2017 med senere ændringer.

Fsva. grønne indkøb udgør Udbudsloven (LOV nr. 1564 af 15/12/2015) den generelle ramme.

Fsva. udvidet udvidet producentansvar er gældende regler fastsat i bekendtgørelse nr. 1453 af 07/12/2015 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører (batteribekendtgørelsen) med hjemmel i Miljøbeskyttelsesloven jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25/11/2019 med senere ændringer.

Fsva. transport af affald er gældende regler og EU's liste over affaldskoder reguleret i bekendtgørelse nr. 224 af 08/03/2019 om affald, som har ophæng i Miljøbeskyttelsesloven jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25/11/2019 med senere ændringer.

Konsekvenser

Miljøministeriet er i færd med at foretage en konsekvensvurdering af forslaget. Idet forslaget stadig er under forhandling, kan der løbende komme ændringer, som vil ændre de lovgivningsmæssige og/eller økonomiske konsekvenser.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget vil potentielt have lovgivningsmæssige konsekvenser for den danske miljølovgivning og vurderes tillige at kunne have konsekvenser for lovgivning inden for erhvervs-, samt klima-, energi- og forsyningsområdet. Dette er under afklaring.

Den eksisterende danske miljøregulering om batterier fsva. affald og indhold af farlige stoffer er reguleret ved lov og udmøntet i specifikke bekendtgørelser. Kommissionens forslag til forordning vil på affaldsområdet medføre, at de dele af miljøbeskyttelsesloven, som indeholder hjemler til udvidet producentansvar for batterier efter det gældende batteridirektiv, affaldsdirektivets minimumskrav til producentansvar samt specifikke bestemmelser om batterier, skal ophæves. Ligeledes vil det betyde, at de eksisterende bekendtgørelser om batterier enten skal ophæves eller justeres i forhold til forordningen. Idet der pt. pågår et arbejde med at udmønte affaldsrammedirektivets minimumsbestemmelser for producentansvarsordninger på bekendtgørelsesniveau, skal det desuden analyseres, hvilken betydning det vil få, at producentansvaret for batterier fremover reguleres ved en forordning.

Ift. kemikalielovgivningen forventes der ikke at skulle ske lovændringer, men bekendtgørelse om import og salg samt eksport af batterier og akkumulatører skal ophæves, idet bestemmelserne vil blive erstattet af forordningens tekst.

Konsekvenserne ift. eventuelle ændringer i overensstemmelsesvurderinger, markedsovervågning og grønne indkøb er ved at blive undersøgt.

Økonomiske konsekvenser

En vurdering af de enkelte initiativers forventede konsekvenser for Danmark, herunder staten, kommuner og erhvervsdrivende er under udarbejdelse. Der er i den foreløbige vurdering nedenfor ikke taget højde for eventuelle yderligere økonomiske konsekvenser af forslaget ved efterfølgende udmøntning i sekundære retsakter.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes at medføre øget administration i forbindelse med markedsovervågning af batterier, samt i mindre omfang nye administrative opgaver i forbindelse med det udvidede producentansvar for batterier. En del af de administrative opgaver ved markedsovervågning og udvidet producentansvar eksisterer dog allerede i dag.

Desuden vil der kunne komme øget administration og omkostninger i forbindelse med grønne offentlige indkøb. Omfanget heraf vil dog først kunne vurderes ved en nærmere udmøntning af bestemmelserne i en delegeret retsakt.

Konsekvenser for kommuner og regioner

Forslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for kommunerne, idet producenterne ligesom det sker i dag skal finansiere indsamling af batterier, herunder de bærbare batterier. Den kommunale indsamling forventes dog fremover at blive finansieret mere direkte af producenterne end det er tilfældet i dag. Der er dog fortsat uklarheder om ansvarsfordeling mellem producenter og offentlige myndigheder (kommuner), som søges afklaret under forhandlingerne.

Forslaget har ingen umiddelbare økonomiske konsekvenser for regionerne. Det må dog forventes at udmøntning via delegerede retsakter af krav om offentlige grønne indkøb kan få konsekvenser for regionerne. Sådanne omkostninger vil blive vurderet ved udmøntningen.

Økonomiske – herunder administrative – konsekvenser for erhvervslivet

Der foregår ikke produktion af battericeller i Danmark. Men der findes danske erhvervsdrivende, som enten importerer battericeller, som sammensættes til batterier, eller som importerer batterier, der anvendes og markedsføres i egne produkter eller under eget varemærke. Der kan være tale om batterier til mindre elektroniske produkter og robotteknologi, batterier til anvendelse som traktionsbatterier i arbejdskøretøjer, eller stationære batterier til eksempelvis back-up-strømforsyning eller energilagring i forbindelse med solcelleanlæg. Sådanne erhvervsdrivende vil i forslagets forstand blive betragtet som batteriproducenter, som skal dokumentere overholdelse af de krav, der stilles til større batteri (over 2kWh). Det vurderes på den baggrund, at der er i størrelsesordenen 60 af denne type batteriproducenter i Danmark.

Der er desuden danske virksomheder og institutter, der tester og afprøver batterier ift. batteriernes performance, som ligeledes kan vurdere brugte batterier ift. genbrugelighed og ændret anvendelse af batterierne (2. life).

Endelig er der affaldsoperatører, som står for indsamling og sortering af bærbare såvel som startbatterier, traktionsbatterier og industrielle batterier. Der findes ikke danske genvindingsvirksomheder, som genvinder sekundære råstoffer fra udtjente batterier.

På baggrund af analysen af de enkelte initiativer i Kommissionens konsekvensvurdering vurderes det foreløbigt, at forslaget kan medføre økonomiske og administrative konsekvenser for dansk erhvervsliv på følgende områder:

Batteriproducenter skal sikre,

- at CO₂-fodafttrykket af traktionsbatterier og industribatterier med en kapacitet på mere end 2 kWh ledsages af teknisk dokumentation, der for hver batterimodel og -batch for hver fabrik, indeholder en erklæring vedrørende CO₂-fodafttryk.
- at batterierne skal mærkes med en QR-kode, som giver adgang til en række oplysninger.
- dokumentation for, at produktet er overensstemmelse med performance- og mærkningskrav.
- at industribatterier og traktionsbatterier, der markedsføres eller tages i brug, og hvis kapacitet er på over 2 kWh, har en elektronisk registrering (et 'batteripas').

De erhvervsdrivende i forsyningskæden, herunder batteriproducenter, importører og distributører, der markedsfører industribatterier og traktionsbatterier med en kapacitet på over 2 kWh, er forpligtigede til:

- at udarbejde en due diligence-politik, dvs. en politik omkring sociale, etiske og miljømæssige forhold ifm. udvinding af råstoffer til batteriproduktionen samt opbevare dokumentation for sin overholdelse af forpligtelserne til due diligence i forsyningskæden samt resultaterne af den tredjepartsverifikation, der er udført af bemyndigede organer
- indlæse oplysninger i et maskinlæsbart format i det elektroniske informationsudvekslingssystem (Systemet), som Kommissionen inden den 1. januar 2026 skal etablere. Systemet skal indeholde oplys-

ninger og data om industribatterier og traktionsbatterier med en kapacitet over 2kWh. Kommissionen fastsætter yderligere detaljer bl.a. vedrørende dataformater, samt regler for at få adgang til at dele, håndtere, udforske, offentliggøre og genbruge oplysninger og data i systemet.

De erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser ved ovenstående kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt. Der er brug for yderligere afklaring af flere af kravene, herunder hvordan specifikke krav i due diligence-ordningen og omkostningen ved performance- og overensstemmelsestestene udmøntes.

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser fsva. skatter, afgifter, subsidier m.v.

Beskyttelsesniveauet

Forslaget vil have en positiv virkning på beskyttelsesniveauet i Danmark alene begrundet i de skærpede bindende krav til indsamling og genanvendelse af udtjente batterier. Derudover vil forslaget for flere af initiativerne have en positiv virkning på det globale beskyttelsesniveau i form af reducerede CO₂-emissioner og et lavere ressourcetryk på ikke-fornybare ressourcer. Disse effekter kan dog ikke kvantificeres og omregnes til et dansk beskyttelsesniveau.

Andre samfundsøkonomiske konsekvenser herunder beskæftigelse, arbejdsmarkedet og ligestilling

Kommissionens konsekvensvurdering omfatter ikke privatøkonomiske konsekvenser for borgerne. Generelt er det vanskeligt at vurdere, men det antages at en eventuel meromkostning for eksempelvis en producent eller en importør vil blive afspejlet i batterienes pris, mens lavere omkostninger vil betyde en prisreduktion.

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige konsekvenser for beskæftigelsen, arbejdsmarkedet og ligestilling.

Særlig konsekvenser for Grønland og Færøerne

Forslagets bestemmelser om due diligence for udvinding af råstoffer til batteriproduktion kan have konsekvenser for Grønland. Eventuelle konsekvenser er endnu ikke afklaret.

Høring

Forslaget har været sendt i høring i miljø specialudvalget, hvor der er indkommet bemærkninger fra Batteriforeningen, Dansk Affaldsforening, Dansk Autogenbrug og De Danske Bilimportører.

Batteriforeningen kommenterer udelukkende på regler for de bærbare batterier og tilslutter sig kravene om bæredygtighed og performance for disse, samt udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen har anerkendt, at engangsbatterier er det bedste valg til visse anvendelser. Derudover er Batteriforeningen bekymret for forslaget høje indsamlingsmål for bærbare batterier, som de mener kan være vanskelige at nå, særligt med den nuværende opgørelsesmetode. Batteriforeningen er derfor tilhænger af Kommissionens forslag om en opgørelsesmetode baseret på 'batterier tilgængelige for indsamling'. Batteriforeningen understreger, at de ønsker en affaldshåndtering, som er administrativ ubureaukratisk og tager udgangspunkt i en kommunal indsamling. Endelig fremfører Batteriforeningen, at de er modstandere af krav om modulerede bidrag til de kollektive ordninger.

Dansk Affaldsforening (DAF) opfordrer til, at der iværksættes en proces med de danske aktører, hvor den nye tilgang til reguleringen af et produktområde kan drøftes. DAF anser både bæredygtigheds- og performancekrav samt krav til affaldshåndteringen som meget detaljerede og påpeger, at det kan være et problem ift. at få det til at passe med den praktiske udførelse og det øvrige nationale affaldshåndteringssystem. DAF påpeger desuden, at brandfare ifm. indsamling af bærbare batterier ikke er tilstrækkeligt adresseret i forslaget, og foreslår det udbygges med regler om særskilt indsamling af lithium-ion batterier. Desuden gør DAF opmærksom på, at definitionen af batterier til lette køretøjer ikke omfatter batterier til segways og løbehjul m.m., og påpeger at der ikke er affaldshåndteringsmål for disse. Yderligere konstaterer DAF, at afrapporteringen af indsamlede batterier kan foregå uden om producentansvaret, og at der stadig er mulighed for at eksportere brugte batterier til oparbejdning uden for EU. Endelig nævner DAF, at Kommissionen tillægges store beføjelser ved de mange delegerede retsakter, der skal udarbejdes.

Dansk Autogenbrug opfordrer til, at der i forbindelse med reglerne for producentansvar indtænkes person- og trafikikkerhed ved omgang med traktionsbatterier, herunder skadede eller muligvis skadede traktionsbatterier. Det foreslås at gennemføre følgelovgivning, der tager højde for de farer, traktionsbatterier udgør i henseende til transport, håndtering og opbevaring. Dansk Autogenbrug opfordrer desuden til at sammen-tænke en ny batteriforordning med direktivet for udtjente køretøjer i forhold til eksempelvis terminologi og sikker håndtering af traktionsbatterier.

De Danske Bilimportører har ingen særlige bemærkninger til forslaget.

Sagen har været i høring i EU Miljøspecialudvalget forud for møde i udvalget den 25. maj.

Rådet for Grøn Omstilling kommenterer på forskellen mellem genindvindingsprocenten for hele batteriets indhold og for genindvinding af selve metallerne i batterierne med særligt fokus på Lithium-ion batterierne, hvor genindvindingsprocenten for hele indholdet sættes til 65 pct. i 2025, mens genindvindingen for lithium sættes til 35 pct. i 2025. Herunder fremfører rådet også, at genindvindingsprocenten for selve metallerne bør skærpes. Rådet stillede spørgsmål til, om det ville give mening med genanvendelseskrav separat for små og store batterier.

Dansk Industri understregede nødvendigheden af, at kommende produktreguleringer kommer til at bygge på fælles standarder.

Batteriforeningen fandt det afgørende, at der var mulighed for at bygge videre på det eksisterende kommunale indsamlingssystem i relation til spørgsmålet om dobbelt hjemmel (i både artikel 114 og 192).

Sagen har været i høring i EU Miljøspecialudvalget for møde i udvalget den 7. december.

Batteriforeningen kommenterer på definitionen af "almindelige" bærbare batterier, og fremfører i den forbindelse, at man ikke mener, at knapcelle batterier skal omfattes heraf. Batteriforeningen bakker op om en mere direkte finansiering af indsamlingen via producenterne og til en koordinering af de øvrige producentansvarsordninger ikke mindst på elektronik. Batteriforeningen finder, at en kommende opgørelse af indsamlingsprocenter skal baseres på, hvad der er tilgængelig for indsamling frem for tre års salg.

De Danske Bilimportører udtrykker opbakning til synspunkt fremført af ACEA (European Automobile Manufacturers' Association). Det anbefales, at regeringen tager bestik af ACEA's positionspapirer med de nøglebudskaber og anbefalinger, der fremgår heraf. Der gøres i den forbindelse opmærksom på en bekymring for, at det foreliggende forslag indeholder flere utilsigtede forhindringer for udviklingen af batterier til elbiler som følge af meget omfangsrige og detaljerede krav til batterierne, der er en kritisk komponent i elbiler. Desuden er der bekymring for, at forordningen medfører betydelige administrative byrder i form af krav om rapportering og mærkning. Dette kan risikere at forsinke udviklingen af batterier til elbiler – herunder bestræbelserne på at reducere prisen på batterierne, så de bliver økonomisk tilgængelige for flere europæiske forbrugere. Dermed kan fornyelsen af bilparken med elektriske biler også forsinkes. Derudover bakker De Danske Bilimportører op om synspunkterne fremført af Dansk Autogenbrug for så vidt angår behovet for, at der i forbindelse med reglerne for producentansvar, indtænkes person- og trafikikkerhed ved omgang med traktionsbatterier - herunder potentielt skadede batterier og transport, håndtering og opbevaring af sådanne batterier. De Danske Bilimportører finder ligeledes, at batteriforordningen for så vidt angår traktionsbatterier nøje bør sammentænkes med EU-reguleringen vedrørende udtjente køretøjer (ELV-direktivet).

Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige medlemslande har på de indledende møder generelt udtrykt støtte til formål og indhold af forslaget. Dog har flere af de medlemslande, vi normalt sammenligner os med, udtrykt bekymring om at forslaget er udformet som en forordning og udelukkende har ophæng i EU-traktatens art. 114 om totalharmonisering. Dette gælder særligt ift. regulering af affaldsområdet, hvor der i dag eksisterer regler for udvidet producentansvar med ophæng i Traktatens art. 191, som giver medlemslandene bedre muligheder for at tilpasse forslagets affaldsregler til nationale forhold.

Ligeledes har flere medlemslande givet udtryk for, at det er væsentligt at have klart definerede kategorier af batterier, særligt ift. dataindsamling og affaldshåndtering.

Flere medlemslande har stadig undersøgelsesforbehold på store dele af forslaget. Der er desuden endnu ikke fremlagt et kompromisforslag på producentansvars- og affaldsafsnittet. Det er derfor ikke muligt at specificere forventninger til andre landes holdninger på nuværende tidspunkt.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag til forordning om batterier og udtjente batterier velkomment som grundlag for drøftelse af en mere omfattende reguleringen af batterier på EU-niveau. Forslaget kan bidrage til både miljø- og klimagevinster samt til omstillingen til en cirkulær økonomi, øget vækst, jobskabelse, forsyningsikkerhed i Europa, gennem øget genanvendelse, mindsket deponering og forøget ressourceeffektivitet og mindre CO₂-udledning. I den forbindelse finder regeringen det vigtigt, at batteriforordningen understøtter en omkostningseffektiv grøn omstilling, herunder gennem elektrificering. Det gælder blandt andet i forbindelse med omstillingen af vejtransporten til nulemissionskøretøjer, hvor batterier spiller en vigtig rolle, hvilket vil afstedkomme en stigende efterspørgsel efter batterier.

Regeringen støtter i udgangspunktet forslagets ambitioner vedrørende:

1. Krav om bæredygtig produktion og sikkerhedskrav til batterier
2. Krav om mærkning og information
3. Overensstemmelses procedurer og institutioner
4. Krav til erhvervsdrivende i værdikæden herunder krav om due diligence (rettidig omhu)
5. Udvidet producentansvar for batterier
6. Elektronisk informationsudveksling og batteripas
7. Fællesmarkedsovervågning og kontrol af batterier fra ikke-EU-lande
8. Offentlige grønne indkøb

Regeringen lægger vægt på, at udfordringerne med oprindelsen af råstofferne og de dermed forbundne miljømæssige og sociale risici adresseres. Regeringen støtter, at der indføres due diligence-krav i forsyningskæder for så vidt angår råstoffer til elbilbatterier og større industribatterier. De administrative omkostninger for erhvervsdrivende skal også tages i betragtning ved udformningen af kravene med henblik på at opnå et afbalanceret system uden uforholdsmæssige administrative byrder. Regeringen finder det positivt, at kravene bygger på internationalt anerkendte due diligence-retningslinjer, herunder særligt OECD's retningslinjer for Multinationale Virksomheder samt ILO's trepartserklæring om principperne for multinationale virksomheder og socialpolitik. Regeringen finder det endvidere vigtigt, at kravene for så vidt muligt justeres, så de er sammenfaldende med generelle krav om due diligence.

Regeringen finder det væsentligt, at forordningens detaljering af minimumskravene for det udvidede producentansvar for batterier ikke hindrer, at det kan sammentænkes og koordineres med øvrige producentansvarsordninger, herunder særligt producentansvaret for elektronik, således at forpligtelserne kan opfyldes miljømæssigt og økonomisk effektivt.

Regeringen finder som udgangspunkt, at dele af forslaget, som omhandler affaldsområdet, der er afhængig af den nationale infrastruktur med fordel kan hjemles i TEUF art. 192 (miljø), og afventer i øvrigt et nyt udspil på løsning af denne problemstilling.

Regeringen hilser genbrug, ændret anvendelse og reformering af større batterier velkommen, idet det kan bidrage til at fremme den cirkulære økonomi. I den forbindelse finder Regeringen det væsentligt, at forordningen sikrer, at data om batteriernes tilstand gøres tilgængelige for de personer, der enten skal erhverve eller reparere batteriet.

Regeringen finder det væsentligt, at målene for indsamling, genanvendelse og indhold af genanvendt materiale i nye batterier er ambitiøse, så de kan bidrage til lukkede ressourcekredsløb og fremme Europas uafhængighed af ressourcer, som er udvundet under socialt, etisk og miljømæssigt uacceptable forhold.

Regeringen finder det i forbindelse med etablering af lukkede ressourcekredsløb væsentligt, at bestemmelserne om nye begrænsninger af kemiske stoffer udvides fra at kunne begrundes med risici for sundhed og miljø til også at kunne begrænse stoffer, som kan hindre genvinding og genanvendelse af batterierne og deres indholdsstoffer. Herudover er det muligt, at visse kemiske stoffer i batterier vil kunne påvirke batteriernes bæredygtighed. I den forbindelse vil Regeringen arbejde for, at der i den foreslåede procedure for begrænsning af stoffer ud over risikotilgangen også udvikles og indføres kriterier for bæredygtighed. Kriterier for bæredygtighed af kemikalier skal udvikles under arbejdet med implementering af Kommissionens handlingsplan for cirkulær økonomi (CEAP) og Kemikaliestrategi for bæredygtighed (CSS).

Regeringen finder det yderligere væsentligt, at kategoriseringen af batterier er så simpel og konsistent, at det ikke giver anledning til tvivl om kategorisering i henholdsvis markedsføring og affaldshåndtering, således at fejlsortering i affaldsledet og dermed fejl i indberettede affaldsmængder minimeres. Dette har særligt betydning for, at producenterne – og dermed Danmark som helhed – kan dokumentere, at affaldsmålene opfyldes.

Regeringen finder, at der skal være en entydig definition af de aktører, som er involveret i batteriværdikæden. Dermed sikres, at ansvarsfordelingen og informations- og dokumentationsforpligtelser kan placeres på de rette aktører.

Regeringen vurderer, at der specifikt i forhold til forordningens sikkerhedskrav udestår en nærmere præcisering og afklaring af rækkevidden af de fysisk-mekaniske sikkerhedskrav. Disse krav er ikke beskrevet i kapitlet netop omhandlende sikkerhedskrav (med undtagelse af stationære batterier), men alene refereret til i udkastets artikel 4, stk. 2. Regeringen finder, at disse sikkerhedskrav, som bl.a. skal sikre, at der ikke opstår brandfare eller lignende, ikke kun bør omfatte de stationære batterier, men også bør omfatte alle andre batterier, dog med undtagelse af bærbare batterier til almindelig anvendelse.

Regeringen finder, at det er nødvendigt med en række informations- og dokumentationsforpligtelser for at kunne etablere og vedligeholde en cirkulær økonomi for batterier, såvel som for andre produkttyper. For at forpligtelserne ikke skal blive en uoverstigelig byrde for erhvervslivet og myndigheder, er det væsentligt at etablere datasystemer, som underbygger disse forpligtelser. I den forbindelse hilser Regeringen forslaget om mærkning med brug af digital teknologi som fx QR-koder på batterierne velkomment, da mærkning med brug af digital teknologi vil kunne referere til en del af den information, der skal indsamles og deles om batterierne. Regeringen finder det i den forbindelse vigtigt, at information og data gøres lettilgængelig, maskinlæsbar og interoperabel gennem brug af åbne standarder. Der er dog samtidig vigtig at sikre, at kravene om mærkning i batteriforordningen hænger sammen med mærkningskrav og øvrige krav til information om produkter, som findes i anden lovgivning. Det bør herunder sikres, at mærkningen hænger sammen med eventuelle øvrige digitale løsninger om informationsoplysning, som er under udvikling. Herunder vil regeringen arbejde for, at en erhvervsdrivende så vidt muligt kun skal anvende én QR-kode eller anden digital løsning til at oplyse alle krav, som gælder på tværs af lovgivning.

Regeringen støtter anvendelsen af ”ny metode” til udvikling af harmoniserede standarder for batterier i regi af det europæiske standardiseringssystem og med tæt inddragelse af interessenter. Regeringen finder, at forslagens artikel 16, hvormed Kommissionen kan anvende gennemførelsesretsakter til at definere tekniske specifikationer for batterier som alternativ til ”ny metode” og harmoniserede standarder, kun bør tages i brug som en absolut nødløsning.

På alle punkter gælder, at en konkret dansk stillingtagen fordrer en præcisering og uddybende kortlægning af forslagernes konkrete implikationer. Dette forventes tilvejebragt via de forestående drøftelser af forslaget i Rådets arbejdsgruppe.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 3. juni 2021 forud rådsmødet (miljø) den 10. juni 2021, jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 25. maj 2021.

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 29. januar 2021.

Notaterne er ligeledes sendt til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg.

3. Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: EU jordstrategi frem til 2030 – at udnytte fordelene ved sund jord for mennesker, mad, natur og klima

KOM(2021) 699

Nyt notat

Resumé

Med Kommissionens meddelelse; ”EU's jordbundsstrategi for 2030 – at udnytte fordelene ved sund jord for mennesker, mad, natur og klima” foreslår Kommissionen en samlet håndtering af jordområde i EU¹². Kommissionen vurderer, at jord udgør en helt afgørende ressource for Europa og globalt, der rummer en meget stor del af den biologiske mangfoldighed. Kommissionen anfører samtidig, at jord er et helt centralt instrument ift. løsningen af en række af de store aktuelle udfordringer ift. klima, biodiversitet, cirkulær økonomi, arealforbrug, næringsstofforvaltning og kulstofforvaltning. Kommissionen anfører, at det hidtil har været en udfordring at sikre jordmediet det samme beskyttelsesniveau som luft, vand og havmiljø og give jordens biodiversitet samme opmærksomhed som den øvrige biodiversitet. Kommissionens strategi skal derfor sikre at der sker ambitiøse og nødvendige ændringer i EU's forvaltning af jord. Kommissionen opstiller en vision for jordområdet; at alle EU's jordøkosystemer i 2050 er i en sund tilstand og mere modstandsdygtige. I strategien angiver Kommissionen en række initiativer ift. at forebygge ødelæggelse af jord og ødelæggelse af landarealer, samt genetablering af sunde jorde, herunder initiativer ift. bæredygtig jordforanstaltning, forebyggelse af ørkendannelse og forebyggelse af forurening. Kommissionen anfører endvidere en række initiativer ift. viden og monitorering og finansiering af omstilling. Endelig vil Kommissionen fremlægge et forslag til retsakt om jordbundsbeskyttelse (Soil Health Law) inden 2023. Da der er tale om en Kommissionsmeddelelse har strategien ikke i sig selv nogen økonomiske konsekvenser eller betydning for beskyttelsesniveauet. Regeringen byder strategien velkommen, som grundlag for de videre drøftelser af EU's jordpolitik, og vil tage stilling til de enkelte elementer i strategien når de fremlægges af Kommissionen.

Baggrund

Kommissionen har som opfølgning på EU's grønne pagt, EU's biodiversitetsstrategi, samt EU's jord-til-bord strategi fremlagt EU jordstrategi.

¹² ”EU Soil Strategy for 2030 Reaping the benefits of healthy soils for people, food, nature and climate”. https://ec.europa.eu/environment/publications/eu-soil-strategy-2030_en

Kommissionen har igennem en årrække forsøgt at sikre en bedre regulering af jordområdet, senest tilbage i 2006 med en temastrategi om beskyttelse af jord med tilhørende forslag til et jorddramedirektiv, som dog aldrig blev vedtaget af Rådet. Kommissionens nye jordstrategi skal ses som et første led i udformningen af en samlet EU jordpolitik, og i sammenhæng med EU's Soil Observatory og EU's Soil Deal for Europe. Strategien indebærer en genoptagelse af ideen om et EU jorddirektiv, hvilket bl.a. skal ses i lyset af de seneste 15 års udvikling på en række relevante faktorer som aktualiserer vigtigheden af en fælles EU bæredygtig jordforvaltning, herunder ift. klima, biodiversitet, erosion og kemikalier.

Formål og indhold

Formålet med Kommissionens meddelelse om EU's jordstrategi er at skabe en fælles ramme og refleksioner fra Kommissionen om foranstaltninger til beskyttelse, genopretning og bæredygtig brug af jord. Der er tale om en Kommissionsstrategi, hvor Kommissionen således redegør for sin strategi på området.

Kommissionen anfører, at jord er en helt afgørende ressource for Europa og globalt som rummer en meget stor del af den biologiske mangfoldighed. Kommissionen anfører, at det hidtil har været en stor udfordring at sikre jordmediet det samme beskyttelsesniveau som luft, vand og havmiljø og at give jordens biodiversitet samme opmærksomhed, som den øvrige biodiversitet. Strategien skal således sikre ambitiøse og nødvendige ændringer i EU's forvaltning af jord. Kommissionen ønsker at mobilisere det nødvendige samfundsengagement, økonomiske ressourcer, dele viden, og sikre en bæredygtig praksis samt overvågning ift. jordområdet for at nå fælles mål. Strategien er tæt forbundet til, og fungerer i synergi med de øvrige EU-politikker og strategier, der udspringer af den europæiske Grønne Pagt.

A: VISION OG MÅLSÆTNINGER

Vision

Kommissionens vision for jord i 2050 er, at alle EU's jordøkosystemer er i en sund tilstand og dermed vil være mere modstandsdygtige. Dette vil kræve afgørende ændringer i forvaltningen af jord i dette årti. Inden 2030 skal beskyttelse, bæredygtig brug og genopretning af jord blive normen. Sund jord bidrager til at løse vores store udfordringer med at opnå klimaneutralitet og blive modstandsdygtige over for klimaændringer, udvikle en ren og cirkulær (bio)økonomi, vende tabet af biodiversitet samt beskytte menneskers sundhed. Kommissionens meddelelse behandler disse forskellige mangler. Ifølge Kommissionens betragtning om manglen på EU's jordbundspolitik, vil der fortsat være en række vigtige politiske huller, som skal udfyldes, før målene kan nås.

Definition af sund jord

Kommissionen definerer i jordbundsstrategien, hvad *sund jord* er. Kommissionen anfører, at jord er sund, når den er i god kemisk, biologisk og fysisk tilstand, og dermed i stand til løbende at levere så mange af følgende økosystemtjenester som muligt:

- levere fødevarer og biomasseproduktion, herunder i landbrug og skovbrug;
- optage, tilbageholde og absorbere, opbevare og filtrere vand og omdanne næringsstoffer og stoffer og dermed beskytte grundvandsforekomster;
- skabe grundlag for liv og biodiversitet, herunder levesteder, arter og gener;
- fungere som et kulstofreservoir;
- tilbyde en fysisk platform og kulturelle tjenester til mennesker og deres aktiviteter;
- fungere som en kilde til råvarer;
- udgøre et arkiv over geologisk, geomorfologisk og arkæologisk arv.

Målsætninger

Kommissionen opstiller en række målsætninger:

Mål for 2030:

- Bekæmpe ørkendannelse, genoprette nedbrudte arealer og jordbund, herunder arealer, der er ramt af ørkenspredning, tørke og oversvømmelser, og stræbe efter at opnå en jordforringelsesneutral verden (mål for bæredygtig udvikling 15.3).
- Genopretning af betydelige områder med nedbrudte og kulstofrige økosystemer, herunder jord.
- Opnå en nettofjernelse af drivhusgasser i EU på 310 millioner tons CO-ækvivalenter om året for sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF).
- Opnå god økologisk og kemisk tilstand i overfladevand og god kemisk og kvantitativ tilstand i grundvand inden 2027. Jf. EU's vandrammedirektivs målsætning.
- Reducere tabet af næringsstoffer med mindst 50 %, den samlede brug og risiko for kemiske sprøjtemidler med 50 % og brugen af mere farlige sprøjtemidler med 50 % inden 2030.
- Gøre betydelige fremskridt med restaurering og rensning af forurenede grunde.

Langsigtede mål inden 2050:

- Opnå ingen nettoarealtilvækst i 'arealbefæstelse'.
- Jordforureningen bør reduceres til niveauer, der ikke længere anses for at være skadelige for menneskers sundhed og naturlige økosystemer og respektere de grænser, vores planet kan klare, og dermed skabe et giftfrit miljø.
- Opnå et klimaneutralt Europa og som første skridt sigte mod at opnå landbaseret klimaneutralitet i EU inden 2035.
- Opnå et klimamodstandsdygtigt samfund for EU, fuldt tilpasset til de uundgåelige virkninger af klimaændringer inden 2050.

Kommende EU-lovgivningsforslag om jordbundsbeskyttelse (Soil Health Law) samt EU-lovgivningsforslag om naturgenopretning

Manglen på dedikeret EU-lovgivning er ifølge Kommissionen blevet fremhævet af mange som en væsentlig årsag til at Europas jordbund er i meget dårlig tilstand. Jordforringelse har konkrete virkninger, der går ud over nationale grænser, hvilket Kommissionen beskriver i den medfølgende tekniske analyse.¹³

Manglende handling i én medlemsstat kan føre til miljøforringelse i en anden fx ved erosion og udvaskning af næringsstoffer og forurenende stoffer. Jordbundsforringelse og et ujævnt og fragmenteret forsøg på at tackle det fra medlemsstaternes side, har ført til ulige vilkår for økonomiske aktører. Det skyldes, at de er nødt til at følge forskellige regelsæt om jordbundsbeskyttelse, mens de konkurrerer på det samme marked.

Kommissionen vil derfor fremlægge et lovgivningsforslag om jordbundsbeskyttelse (Soil Health Law) inden 2023. Det forventes at blive i form af et direktiv. Dette skal ske for at imødegå grænseoverskridende virkninger af jordforringelse, sikre lige markedsvilkår, fremme politisk sammenhæng på EU-plan og nationalt plan, og dermed være i stand til at nå EU's mål om klimaændringer, biodiversitet, fødevarerikkerhed og vandbeskyttelse.

Forslaget skal gøre det muligt at nå målene for denne strategi og opnå god jordsundhed i hele EU inden 2050. Ifølge Kommissionen vil et sådant lovgivningsinitiativ opfylde kravene til bedre regulering, være baseret på en grundig konsekvensanalyse, herunder en subsidiaritetskontrol, og fuldt ud respektere medlemsstaternes kompetencer. For at bestemme omfanget og indholdet af denne forholdsmæssige og risikobaserede ramme vil Kommissionen deltage i en bred og inklusiv høring af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og alle relevante interessenter.

Kommissionen vil endvidere fremlægge et forslag om EU-lovgivning om naturgenopretning, der sigter mod at genoprette økosystemerne med mål om god stand i 2050. Forslaget vil primært fokusere på eksisterende naturtyper, herunder beskyttelse af tørvejord.

B: JORD SOM EN LØSNING PÅ DE STORE UDFORDRINGER

¹³ https://ec.europa.eu/environment/publications/eu-soil-strategy-2030_da

Jordpolitik som et vigtigt bidrag til klimapolitik

Kommissionen ser jordpolitik som et vigtigt bidrag til klimapolitik. For at sikre, at jordforvaltning bidrager til at opfylde klimaneutralitetsmålet og bidrage til klimatilpasning, vil Kommissionen i overensstemmelse med Fit for 55-pakken gøre følgende for henholdsvis organisk og mineral jord:

For organisk jord (kulstofindhold over 20% og dækker 8% af EU):

- På baggrund af resultaterne af konsekvensanalysen vil Kommissionen overveje at foreslå juridisk bindende mål i forbindelse med naturgenopretningsloven. Disse vil omfatte begrænsning af dræning af vådområder og organisk jord og at genoprette forvaltede og drænedede tørveområder for at bevare og øge jordens kulstoflagre, minimere risici for oversvømmelser og tørke samt øge biodiversiteten under hensyntagen til konsekvenserne af disse mål for fremtidige CO₂-landbrugsinitiativer og landbrugs- og skovbrugsproduktionssystemer.
- Beskytte vådområder og tørveområder i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen om den strategiske fælles landbrugspolitik.
- Bidrage til vurderingen af tørveområdernes tilstand i forbindelse med 'Global Peatlands Initiative', som forvaltes af FAO og UNEP.

For mineral jord (kulstofindhold under 20%, men mere generelt ligger indholdet på 5%):

- Overveje foranstaltninger, muligvis i forbindelse med naturgenopretningsloven, om at øge biodiversiteten i landbrugsjord, hvilket vil bidrage til at bevare og øge jordens organiske kulstof (SOC),
- Deltage i det internationale initiativ '4 per 1000' med henblik på at øge jordens kulstof i landbrugsjord.¹⁴
- Udvikle en langsigtet vision for bæredygtige kulstofkredsløb (herunder opsamling, lagring og brug af CO₂) i en klimaneutral EU økonomi. Som en del af dette vil Kommissionen præsentere en meddelelse om genoprettelse af bæredygtige kulstofkredsløb i 2021 og præsentere EU's initiativ til kulstoflandbrug og et lovforslag om certificering af kulstoffjernelse i 2022 for at fremme en ny grøn forretningsmodel, der belønner jordforvaltere, såsom landmænd og skovbrugere for klimavenlig praksis.

Jordpolitik og den cirkulære økonomi

Kommissionen ser en stor kobling mellem jordpolitik og cirkulær økonomi. Kommissionen vil:

- Undersøge de 'strømme' af opgravet jord, der genereres, behandles og genbruges i EU, og Kommissionen vil sammenligne markedssituationen i medlemslandene inden 2023. Dette skal medvirke til at give et fuldstændigt billede af situationen i EU.
- Som en del af udviklingen af EU lovgivningen om jordbundsbeskyttelse (Soil Health Law) vil Kommissionen vurdere behovet og potentialet for juridisk bindende bestemmelser om et såkaldt "pas til opgravet jord". Passet skal afspejle mængden og kvaliteten af den udgravede jord for at sikre, at den transporteres, behandles eller genbruges sikkert andre steder.

Arealanvendelse og arealbefæstelse

Kommissionen ser et stort behov for at fokusere på arealanvendelse og arealbefæstelse. EU bør sikre, at der netto ikke inddrages jord inden 2050, hvilket vil bidrage til nettooptagsmålet i 2030.

For at gøre det bør især medlemsstaterne:

- Inden 2023 fastsætte deres egne ambitiøse nationale, regionale og lokale mål for at reducere nettoarealinddragelsen inden 2030 for at yde et målbart bidrag til EU-målet for 2050 og rapportere om fremskridt.

¹⁴ Det internationale initiativ "4 per 1000" blev lanceret af Frankrig den 1. december 2015 ved COP 21, består i at koble frivillige interessenter i den offentlige og private sektor (nationale regeringer, lokale og regionale regeringer, virksomheder, handelsorganisationer, ngo'er, forskning). faciliteter osv.) inden for rammerne af Lima-Paris Action Plan (LPAP). Formålet med initiativet er at demonstrere, at landbrug, og især landbrugsjord, kan spille en afgørende rolle, hvor fødevarerikkerhed og klimaforandringer har betydning. t.o. Danmark har tilsluttet sig dette initiativ.

- Integrere det såkaldte "arealinddragelseshierarki" (undgå, genavend, minimer og kompenser) i deres regionale og kommunale planer, og prioritere genbrug og genanvendelse af jord og kvalitetsjord på nationalt, regionalt og lokalt plan gennem passende reguleringsinitiativer og ved at udfase økonomiske incitamenter, der ville gå imod dette hierarki, såsom lokale skattemæssige fordele for at omdanne landbrugs- eller naturjord til bebygget miljø.

Kommissionen vil også:

- Give en definition af nettoarealinddragelse i den kommende EU regulering om jordbundsbeskyttelse (Soil Health Law).
- Som en del af konsekvensanalysen for ny EU regulering om jordsundhed, overveje bestemmelser om, at medlemsstaterne kan rapportere om fremskridt med at nå deres arealudtagsmål.
- Som en del af konsekvensanalysen af ny EU regulering om jordsundhed, overveje muligheder for overvågning og rapportering om fremskridt hen imod målene for at undgå nettoarealudtagning og gennemførelsen af jordudtagningshierarkiet på grundlag af data rapporteret af medlemsstaterne.

Jord, næringsstofcirkulation og kulstofforvaltning

Kommissionen ser et stort behov for at sammentænke jord, næringsstofcirkulation og kulstofforvaltning.

- Kommissionen vil senest i 2022 revidere direktivet om rensning af byspildevand og listen over overfladevand og grundvandsforurenende stoffer, evaluere direktivet om spildevandsslam og vedtage en integreret næringsstofforvaltningshandlingsplan for en sikrere brug af næringsstoffer på jorden. I konsekvensanalysen af en ny EU regulering om jordsundhed vil Kommissionen vurdere tiltag, der kan bidrage til at nå målet om reduktion af næringsstoffab med mindst 50 % (hvilket skal resultere i en reduktion af brugen af gødning med mindst 20 %), herunder bl.a. muligheden for at gøre dette mål juridisk bindende.

Jord og biodiversitet

Kommissionen ser et stort behov for at sammentænke jord og biodiversitet.

- EU skal vise sin globale førende rolle i at opbygge viden om jordens biodiversitet ved at offentliggøre den første vurdering af EU's jordbiodiversitets- og antimikrobielle resistensgener i landbrugsjord under forskellige forvaltningsregimer (gennem LUCAS Soil) inden 2022.
- Kommissionen vil vurdere risikoen for yderligere fremmede fladormearter, samt ift. deres potentielle optagelse på listen over "invasive arter af EU-bekymring" i overensstemmelse med forordningen om invasive arter.
- Sikre en bedre sammenhæng og stærkere synergi mellem Rio-konventionerne (biodiversitetskonventionen, klimakonventionen og ørkenkonventionen).
- Sikre en global biodiversitetsramme for frem til 2030, der anerkender vigtigheden af jordbundsdiversitet, styrke brugen af bæredygtig jordforvaltningspraksis for at sikre økosystemtjenester (nemlig ved at fremme agroøkologi og anden biodiversitetsvenlig praksis) og integrere jordbevarelse og -genopretning i forskellige mål og indikatorer.
- Aktivt bidrage til vedtagelse af en ny strategisk plan under Konventionen om biologisk mangfoldighed, som har fokus på bevarelse og bæredygtig anvendelse af jordbundens biodiversitet, samt sikre, at der også er det fokus i den efterfølgende implementering.
- Styrke indsatsen med at kortlægge, vurdere, beskytte og genoprette jordens biodiversitet og støtte etableringen af Global Soil Biodiversity Observatory som foreslået af Food and Agricultural Organisationens (FAO) Global Soil Partnership.

C: Forebygge jord- og landødelæggelse samt genetablering af sunde jorde

Bæredygtig jordforvaltning

Kommissionen ser et stort behov for at fremme bæredygtig jordforvaltning:

- Som en del af ny EU regulering om jordsundhed og i forbindelse med en konsekvensanalyse vurdere krav til bæredygtig brug af jord, så dens kapacitet til at levere økosystemtjenester ikke hæmmes, herunder muligheden for at stille lovkrav.

- Udarbejde, i samråd med medlemsstaterne og interessenter, et sæt retningslinjer ift. "bæredygtig jordforvaltning"-praksis, herunder regenerativt landbrug i overensstemmelse med agroøkologiske principper, tilpasset den store variation af jordbundsøkosystemer og -typer, og identificere ubæredygtig jordforvaltningspraksis.
- Yde bistand til medlemsstaterne, så de gennem nationale fonde kan indføre "Test din jord gratis".
- Sammen med medlemsstaterne skabe et netværk af ekspertise af praktikere og et inkluderende netværk af SSM-ambassadører (sustainable soil management), herunder om regenerativt og økologisk landbrug, der forbinder interessenter uden for den akademiske verden og landbrugsaktører. Man vil herunder bygge videre på arbejdet fra Living Labs og Lighthouses i Mission 'A Soil Deal for Europe'.
- Inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og i tæt samarbejde med medlemsstaterne fortsætte udbredelsen af vellykkede bæredygtige jord- og næringsstofforvaltningsløsninger, herunder gennem de nationale landdistriktsnetværk i landdistriktsudviklingsprogrammet, bedriftsrådgivningstjenester og AKIS og European Innovation Partnerskab for landbrugsproduktivitet og bæredygtighed (EIP-AGRI).
- Fremme SSM gennem frivillige forpligtelser mellem aktører i fødevarer systemet under EU's adfærdskodeks for ansvarlige fødevarer virksomheder og markedsføringspraksis.
- Værdsætte enestående resultater og innovative initiativer inden for bæredygtig jordforvaltning ved at styrke samarbejdet med landbrugssamfundet, som f.eks. European Land Owners Soil Award.
- Fortsætte med at støtte Global Soil Partnership i at fremme bæredygtig jordforvaltning på verdensplan.
- Inden 2023 foreslå en EU lovgivningsramme for et bæredygtigt fødevarer system i EU, som angivet i Kommissionens jord til bord-strategi.

Medlemsstaterne skal:

- Behørigt inkludere bevaring, genopretning og bæredygtig brug af jord i deres programmer under EU's samhørighedspolitik, idet de gør fuldt brug af EU's vejledning om integration af økosystemer og deres tjenester i beslutninger.
- Sikre den fælles landbrugspolitik stærke bidrag til at opretholde og forbedre jordens sundhed i overensstemmelse med analyse og behovsvurdering af den fælles landbrugspolitik strategiske planer. Dette skal blandt andet opnås ved at vedtage ambitiøse strategiske planer for den fælles landbrugspolitik, der indeholder tilstrækkelige indgreb under den grønne arkitektur, i overensstemmelse med Kommissionens henstillinger om den fælles landbrugspolitik. Kommissionen vil fortsætte med at give den nødvendige vejledning og vurdere disse planers bidrag og sammenhæng i retning af Green Deal-målene.

Forebygge ørkendannelse

Kommissionen ser et stort behov for at forebygge ørkendannelse, og vil:

- Etablere en metode og relevante indikatorer byggende på FN's ørkenkonventions tre indikatorer, til at vurdere omfanget af ørkendannelse og jordforringelse i EU.
- Foreslå medlemslandene at erklære EU for ramt af ørkendannelse i henhold til FN's ørkenkonvention og fortsætte med at tilskynde medlemsstaterne til at deltage i FN's Land Degradation Neutrality (LDN) Target Setting Program.
- Støttet af Det Europæiske Miljøagentur (EEA) og Det Fælles Forskningscenter (JRC), offentliggøre information hvert femte år om tilstanden af jordforringelse og ørkendannelse i EU.
- Fortsætte støtten til nøgleinitiativer såsom Great Green Wall-initiativet, Regreening Africa og bistand til jord/jord-spørgsmål i udviklingssamarbejde.

Medlemsstaterne bør:

- I overensstemmelse med de tiltag, der er forudset i EU's klimatilpasningsstrategi vedtage passende langsigtede foranstaltninger til at forebygge og afbøde nedbrydning, især ved at reducere vandforbruget og tilpasse afgrøderne til den lokale vandtilgængelighed, kombineret med en bredere anvendelse af tørkeforvaltningsplaner og anvendelse af bæredygtig jordforvaltning.

Forebyggelse af jordforurening

Baseret på jord til bord strategien, biodiversitetsstrategien, kemikaliestrategien og nulforureningsstrategien vil Kommissionen:

- Revidere direktivet om bæredygtig anvendelse af sprøjtemidler og evaluere direktivet om spildevands-slam inden 2022.
- Forbedre og harmonisere hensynet til jordkvalitet og jordens biodiversitet i EU's risikovurderinger for kemikalier, fødevarer- og fodertilsætningsstoffer, sprøjtemidler, gødning osv. De vil gøre dette under initiativet "et stof – en vurdering" i samarbejde med det Europæiske Kemikalie Agentur (ECHA), Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA), EEA, FFC og medlemsstaterne.
- Inden 2022 begrænse bevidst brugt mikroplast i henhold til forordningen om registrering, evaluering, godkendelse og begrænsning af kemikalier (REACH) og udvikle foranstaltninger vedrørende utilsigtet frigivelse af mikroplast. Efter at nogle medlemsstater har indledt begrænsningsprocessen, vil Kommissionen forberede en begrænsning i henhold til REACH på alle ikke-essentielle anvendelser af per- og polyfluoralkylstofferne (PFAS), der forhindrer deres emission til miljøet, herunder jord, og udvikler også en politisk ramme for biobaseret, bionedbrydelig og komposterbar plast inden 2022.
- Inden juli 2024 vedtage kriterier for biologisk nedbrydelighed for visse polymerer i henhold til EU-forordningen om gødningsprodukter.
- Forureningsgrænserne for EU-gødningsprodukter vil blive revideret inden juli 2026, som en del af den generelle revision af denne forordning.

Genopretning oprensning og afhjælpning af forurenede områder

Som en del af konsekvensanalysen for en ny EU regulering om jordsundhed vil Kommissionen:

- overveje muligheder for at foreslå juridisk bindende bestemmelser for at: i) identificere forurenede lokaliteter, ii) oprette en fortegnelse og et register over disse lokaliteter og iii) oprense lokaliteterne, som udgør en betydelig risiko for menneskers sundhed og miljøet inden 2050.
- vurdere gennemførligheden af at indføre et jordsundhedscertifikat for jordtransaktioner for at give jordkøbere oplysninger om de vigtigste egenskaber og sundheden for jorden på det sted, de har til hensigt at købe.

Ud over disse lovbestemmelser vil Kommissionen:

- I samarbejde med medlemsstaterne og interessenter fremme en dialog og videns udveksling om risikovurderingsmetoderne for jordforurening og identificere bedste praksis.
- Inden 2024 udvikle en EU prioritetsliste for forurenende stoffer med større og/eller nye bekymringer, som udgør væsentlige risici for europæisk jordkvalitet, og for hvilke der er behov for årvågenhed og prioriteret indsats på europæisk og nationalt plan.
- Inden 2022 revidere direktivet om industrielle emissioner og inden 2023 evaluere direktivet om miljøansvar, herunder med hensyn til definitionen af jordskade og den økonomiske sikkerheds rolle.

Medlemsstaterne bør:

- Etablere et system med jordsundhedscertifikater for jordtransaktioner med støtte fra EU's forskningsprogram og mission 'A Soil Deal for Europe', hvis dette ikke er inkluderet en ny EU regulering om jordbundsbeskyttelse (Soil Health Law).

D: Brug for yderligere viden om jord

Jordbund og den digitale dagsorden

Kommissionen vil

- Forbedre brugen af digitale værktøjer og Copernicus og stole på, at JRC (Joint Research Center) kan videreudvikle European Soil Observatory (EUSO) og EEA til at udvikle Land Information System for Europe (LISE), understøttet af geospatiale analytiske produkter.
- Opmuntre og støtte medlemsstaterne til at etablere landbrugsbæredygtighedsværktøjer for næringsstoffer (FaST) som en del af bedriftsrådgivningstjenesterne under den nye fælles landbrugspolitik. Sådanne værktøjer vil give landmænd anbefalinger om brugen af gødning i overensstemmelse med eksisterende lovgivning og baseret på tilgængelige data og viden.
- Forbedre modelleringskapaciteten af jordbundsrelaterede processer under Kommissionens Destination Earth i samarbejde med Horizon Europe Mission 'A Soil Deal for Europe'.

Jorddata og overvågning

For at udfylde overvågningshullet for jord vil Kommissionen:

- Efter en konsekvensanalyse og som en del af EU lovgivningen om jordsundhed, overveje bestemmelser om overvågning af jordens og jordens biodiversitet og rapportering om jordens tilstand med udgangspunkt i eksisterende nationale og EU ordninger, herunder LUCAS jordmodul; overveje, som en del af konsekvensanalysen, at give et retsgrundlag for LUCAS jordbundsundersøgelsen til juridisk forankring af målsætninger, betingelser, finansiering, adgang til jord, brug af data og privatlivsspørgsmål. Gennem LUCAS jordbundsundersøgelser sørge for EU dækkende harmoniseret overvågning af udviklingen i jordens organiske kulstofindhold og kulstoflagre, der supplerer medlemsstaternes rapportering i henhold til LULUCF-forordningen.
- Arbejde hen imod at integrere et forureningsmodul i fremtidens LUCAS i 2022 jordbundsundersøgelse for bedre at forstå og kortlægge spørgsmålet om diffus jordforurening i EU og producere en ren fremtidsudsigt for jorden som en del af den integrerede nulforureningsovervågning og udsigtsramme.
- Ved gennemførelsen af EUSO: Med bidraget fra det europæiske fælles program om landbrugsforvaltning, vil Kommissionen identificere jordovervågningshuller i dialog med medlemsstaterne og andre nøgleinteressenter. Kommissionen vil desuden udvikle et kontrolpanel for jord med et sæt pålidelige jordbundsindikatorer, der integrerer tendenser og fremsyn.
- Udvikle en EU-opgørelse over jordens biota for at overvåge og bedre forstå jordens biodiversitet.

Jordbundsforskning og innovation

Igennem Horizon Europe og især "A Soil Deal for Europe" vil Kommissionen:

- Implementere ambitiøse køreplaner for forskning og innovation for at udvide videns grundlaget for jordforvaltning og udvide adgangen til og brugen af resultater fra forskningsaktiviteter.
- Fortsætte med at yde betydelige midler til i) forskningsløsninger for at øge jordens biodiversitet; ii) adressere jordforringelse; iii) afprøve innovative teknologier til dekontaminering.
- Fremme udviklingen og brugen af digitale og fjernsensorer, apps og håndholdte prøveudtagere til at vurdere jordkvaliteten.

E: Sikre omstillingen til sunde jorde

Privatfinansiering og EU finansiering

Kommissionen vil:

- Udgive en vejledning i 2022 med en oversigt over tilgængelige EU finansieringsmuligheder til beskyttelse, bæredygtig forvaltning og genopretning af jordbund, når alle prioriteter og fokusområder for 2021-2027 er blevet klart defineret.
- Fremme investeringer i projekter, der har bæredygtig forvaltning, og som ikke i væsentlig grad skader jorden i henhold til EU's taksonomiforordning og dens delegerede retsakter.

Viden om jord og samfundsengagement

Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne og interessenter:

- Lancere et initiativ til engagement og bevidstgørelse om indsigt og viden om jord, der bygger på det vellykkede eksempel på "ocean literacy".
- Facilitere og tilskynde til deling af bedste praksis inden for kommunikation og engagement på jorden, opbygning af en EUSO-portal og oprettelse af outreach-netværk, der sigter mod sund jord.
- Integrere spørgsmålet om jordbundsforringelse i den europæiske fælles referenceramme for bæredygtighedskompetencer, så europæiske borgere får en grundlæggende viden og ordforråd om jordbundsforringelse.
- Køre en omfattende portefølje af aktioner til kommunikation, uddannelse og borgerengagement for at fremme jordsundhed på forskellige niveauer og bringe jorde tættere på borgernes værdier, baseret på missionen "A Soil Deal for Europe" og EU Soil Observatory.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Nærhedsprincippet

Strategien er en meddelelse og i overensstemmelse med nærhedsprincippet. For så vidt angår de bebudede forslag til retsakter, som Kommissionen agter at fremlægge som opfølgning på strategien, skal nærhedsprincippet iagttages.

Gældende dansk ret

Der er ikke en samlet jordlov i Danmark. De temaer, som behandles i strategien er i dag reguleret igennem en række forskellige love, herunder bl.a. planloven, miljøbeskyttelsesloven, naturbeskyttelsesloven, råstofloven, jordforureningsloven mv.

Konsekvenser

Da der er tale om en Kommissionsmeddelelse har strategien ikke i sig selv hverken lovgivningsmæssige, statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser, konsekvenser for EU's budget eller for beskyttelsesniveauet. Strategien er alene udtryk for Kommissionens hensigter og sætter en retning for Kommissionens fremtidige arbejde på området, og den medfører således ikke i sig selv konkrete bindende konsekvenser for medlemsstaterne. Når de forskellige forslag i jordstrategien efterfølgende udmøntes af Kommissionen i konkrete initiativer og forslag til bindende retsakter til vedtagelse i Rådet og Parlamentet, vil disse blive vurderet enkeltvis i forbindelse med regeringens konkrete stillingtagen hertil, herunder også i forhold til deres økonomiske konsekvenser og indvirkning på beskyttelsesniveauet. I den forbindelse skal det bemærkes, at det foreløbigt vurderes, at en fuld gennemførelse af samtlige strategiens elementer potentielt kan få væsentlige økonomiske konsekvenser, afhængig af deres endelige udformning. Det vurderes ligeledes, at de enkelte forslag som Kommissionen agter at fremsætte som følge af strategien potentielt vil få en positiv indvirkning på beskyttelsesniveauet i Danmark og EU.

Høring

Danske Regioner havde jordforurening som hovedfokus for sine kommentarer. Danske Regioner fremhæver jordstrømme og et EU passport som særligt vigtig, da disse elementer spiller ind i regionernes råstofgenanvendelsesdagsorden, hvor det bliver interessant, hvis der i fremtiden kan genanvendes mere jord end det er tilfældet i dag. Danske Regionerne fandt det endvidere helt urealistisk, at strategien har sat 2050 som deadline for oprydning af alle væsentlige jordforureninger. EU Strategien lægger op til at oprense alle forureninger der udgør en risiko inden 2050. I Danske regionernes rapport fra sidste år opgør man den danske opgave til 27 mia. kr., og danske regioner vurderer, at opgaven på EU niveau beløber sig til mellem 3.000 og 3.500 mia. kr. Det kan virke tentativt, men er ifølge danske regioner det mest retvisende estimat der er lavet. Inkl. Kommissionens egen impact assesment forud for jorddrammedirektivet i sin tid. Konklusionen må ifølge Danske regioner være, at 2050 ikke kan udgøre en bagkant for at nå målet i strategien. Forskningscenter Foulum udarbejdede i 2011 en vurdering af det daværende jorddrammedirektivs trussellistes relevans ift. danske forhold. Danske Regioner til i det videre arbejde at inddrage den såkaldte "Soil Expert Group", som har arbejdet med området i mange år. Slutteligt spurgte Danske regioner ind til i hvilket omfang, der er mulighed for at arbejde med det indholdsmæssige i strategien fremadrettet, da der er mange aspekter i strategien.

Landbrug og Fødevarer støtter det overordnede mål med strategien, men anførte, at der er en masse faldgruber på vejen. For det første skal nærhedsprincippet overholdes, så regulering kun vedrører grænseoverskridende udfordringer. Dernæst skal der tages hensyn til de enorme forskelle i både forhold og udfordringer på tværs af EU. Det er afgørende, at vi undgår overflødig, meningsløs eller i værste fald direkte skadelig regulering i et eventuelt kommende jorddrammedirektiv. Landbrug og Fødevarer bemærkede, at der gennemgående mangler definitioner i strategien, og at det er for tidligt at sætte konkrete tal på reduktionsmålene. Dertil fremhævede Landbrug og Fødevarer, at der er store forskelle blandt medlemsstaterne, der gør fællesskabsregulering svært. Landbrug og fødevarer fremhævede endvidere, at der er brug for at arbejde med definitionen af "sund jord". I strategien angives det, at en sund jord er en jord, der er i god kemisk, biologisk og fysisk tilstand og i stand til at opfylde så mange som muligt af syv opstillede punkter. De syv punkter modsiger imidlertid hinanden i større eller mindre grad, så ingen jord vil kunne opfylde mere end to-tre af dem. Dertil kommer, at punkternes opfyldelse i allerhøjeste grad afhænger af jordens anvendelse, så dette skal naturligvis defineres først. Et yderligere obs-punkt på definitionen er, at eksempelvis "landbrugsjord" vil dække over vidt forskellig brug, når hele EU skal omfattes. Fsv. forsegling af jord. Der lægges op til et mål om, at der i

2050 netto ikke inddrages mere jord. Her skal det sikres, at der stadig er mulighed for udvikling af landbrugsbedrifter og anden produktionsvirksomhed. F.eks. opførelse af nye staldbygninger kan have store natur-, miljø- og klimamæssige gevinster, ud over de økonomiske, hvorfor et helhedssyn bør sikres. Fsv. recirkulering af næringsstoffer og kulstof. Recirkulering af de værdifulde ressourcer i samfundets biologiske restprodukter er noget, landbrugserhvervet allerede tager medansvar for, og det er positivt med fokus på, at kulstof også er en sådan ressource. Det er imidlertid afgørende, at fødevarer sikkerheden ikke kompromitteres ved en øget recirkulering. Der er behov for at udvide listen af stoffer, der undersøges for, f.eks. i spildevandsdirektivet, og at der bliver sat grænseværdier for flere stoffer end i dag. Jordstrategien nævner imidlertid også, at der skal sættes juridisk bindende mål omkring en halvering af næringsstoffetabet, og en 20 pct. reduktion af gødning. Der er ingen definitioner af hvilke næringsstoffer, tab fra hvilke jorder, basisår /-tilstand for beregningen, hvilke typer af gødning osv. Eksempelvis en 20 pct. reduktion af kvælstoftilførsel i Danmark vil føre til alvorlig undergødskning, og det vil naturligvis være fuldstændig ødelæggende og dermed helt uacceptabelt for erhvervet at have som juridisk bindende krav. Næringstilførslen er allerede, bl.a. via Vandrammedirektivet, stramt reguleret i Danmark, og vi har ikke behov for yderligere regler omkring dette. Fsva. generel vidensopbygning og oplysning omkring, og beskyttelse af, jordens biodiversitet kan Landbrug og fødevarer kun bakke op. Der nævnes imidlertid også promovning af specifikke dyrkningssystemer, og her er igen et punkt, hvor der bør udvises stor varsomhed. Dyrkningssystemet skal altid være jordbrugerens frie valg; naturligvis inden for lovens rimelige rammer. Blandt forslagene angående bæredygtig jordforvaltning nævnes muligheden for "legal requirements". Fra LF's side vil vi advare kraftigt mod at stille juridiske krav til, hvordan jorden skal dyrkes! Bæredygtig praksis afhænger i meget høj grad af jordtype, anvendelse, dyrkningssystem, klima, og en lang række andre faktorer. At fastsætte præcise krav kan hurtigt resultere i regulering, der vil fremstå absurd mange steder, samtidig med at kontrol-regimet kan blive voldsomt og meningsløst. I den udstrækning at der er tale om vidensopbygning og uddannelse, bakker LF op om initiativerne. Helt overordnet er det vigtigt at der er frivillighed, og der skal være plads til en mangfoldighed af dyrkningssystemer. Dernæst skal ændret og evt. ny regulering ske i dialog med fødevarereproducenterne og også under hensyntagen til eksporten. Al ny regulering skal ske med fuld kompensation. At forebygge ørkendannelse er et selvstændigt punkt i strategien. Det er ikke en udfordring her i det nordligste EU, og fokus må derfor være på at undgå, at der skal implementeres fuldstændig overflødig regulering. Hvad angår pesticider, er der ikke behov for yderligere regulering; det ligger allerede andetsteds. Mikroplast nævnes også, med initiativer som LF umiddelbart bakker op om. Herunder frøcoating, der bør overgå til at bestå af bionedbrydelige polymerer. Derudover lægges op til generelt at identificere og skabe et overblik over forurene jorder, samt at fjerne forureningen, hvor den er en trussel mod miljø og sundhed. Disse initiativer kan LF bestemt også bakke op om. Øget overvågning af jord, uden præcis specificering af hvilke forhold i jorden, er et selvstændigt punkt i strategien. Overordnet set er målinger og den vidensopbygning, de kan give, positivt. Udformningen af en øget overvågning, samt hvad den nye viden eventuelt skal sammenlignes med, vil dog være afgørende for, i hvor høj grad der er tale om positiv vidensopbygning – eller risiko for øget, og uønsket, regulering. På udvalgsrådet i dag blev det nævnt fra Danmarks Naturfredningsforening, at offentlig adgang til data bør sikres. LF er enig i denne kommentar, for så vidt angår offentlige overvågningsprogrammer. Jordbrugerens egne data om egen jord skal naturligvis fortsat være private.

Dansk Naturfredningsforening (DN) stillede sig meget positive for regulering af jordområdet og EU's jordstrategi, som et godt udgangspunkt for det videre arbejde. DN bakker op om regeringens generelt positive holdning til strategien, som grundlag for de videre drøftelser. Strategiens brede sigte på sund jord, klima, erosion, biodiversitet, næringsstoffer, mv. finder DN meget centralt. Jord er en essentiel ressource, der indvirker på mange forskellige miljømål, og DN opfordrer regeringen til at arbejde for en reguleringsmekanisme i forlængelse af strategien (Soil health Law), og at dette bliver en eksplicit del af den danske holdning. DN noterede sig, at Danmark i forbindelse med de seneste forhandlinger om regulering på området for nogle år siden bakkede op om et jordrammedirektiv. Og det bør man gøre igen. DN opfordrede Danmark til at bakke op om målsætningerne: 1) målet om at have bæredygtig anvendelse af jord som norm i 2030; 2) at jorden skal have en sund tilstand i 2050.

Dansk Miljøteknologi roste det detaljerede rammenotat, der nøgternt fremlagde fordele og dilemmaer. DM mente, at man også skulle kigge på Danmarks store kompetencer miljøteknologisk ift. at oprense jordforurening. Der ville komme et stort marked for danske virksomheder, hvis man fokuserede på dette. Danmark er

gode til at rense jorden, da der er udviklet gode teknologier til formålet. Dansk Miljøteknologi bemærkede således, at Danmark bør arbejde for, at der er en forpligtelse til at dele best practices på tværs af lande, for både at opnå gode miljøeffekter og god forretning.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der vil være forholdsvis bred opbakning til strategien, om end det forventes, at nogle lande vil være forbeholdne over for dele af strategien. Det forventes ikke, at medlemsstaterne i forbindelse med denne strategi vil tage stilling til konkrete målsætninger og tiltag.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen byder Kommissionens jordstrategi velkommen, som et grundlag for de videre drøftelser om EU's jordpolitik.

Regeringen finder, at jordmediet udgør en essentiel ressource, som kan levere en række vitale økosystemtjenester, herunder fødevarer og biomasse, natur og biodiversitet, rent grundvand og kulstoflagring. Det er således afgørende, at jordmediet forvaltes bæredygtigt, og dermed kan udgøre en væsentlig del af løsningen på en række af de store tværgående samfundsmæssige udfordringer, herunder klimakrisen, biodiversitetskrisen og den grønne omstilling.

Regeringen anerkender, at jordmediet i EU generelt er under pres, herunder bl.a. i forhold til forurening, ud-pining, tørke, erosion og forsiltning m.v. Regeringen finder det derfor væsentligt, at jorden beskyttes og forvaltes bæredygtigt i EU, hvorfor det kan være hensigtsmæssigt med en velkoordineret ramme om indsatserne for jordbeskyttelse og -forvaltning.

Regeringen anerkender, at der er store og forskelligartede udfordringer i forhold til bæredygtig forvaltning af jord i EU, og at medlemsstaterne i fravær af en samlet EU ramme primært varetager beskyttelse af jordmediet gennem regulering på nationalt niveau. Samtidig er jordmediet omfattet af en række eksisterende EU reguleringsrammer inden for miljø, klima og landbrug, uden at dette dog udgør en sammenhængende koordineret jordpolitik. Regeringen noterer sig, at problemstillingerne i relation til jordbeskyttelse kan være grænseoverskridende, herunder bl.a. i forhold til biodiversitet, klima og påvirkning af grænseoverskridende vandveje og grundvandsressourcer, hvilket tilsiger, at en samlet indsats og koordineret ramme på fællesskabsniveau kan være hensigtsmæssig. En samlet fællesskabsramme vil desuden være af væsentlig betydning for lige konkurrencevilkår på tværs af EU.

Regeringen finder det væsentligt, at de kommende tiltag til opfølgning på strategien, herunder Kommissionens bebudede forslag til retsakt om jordbundsbeskyttelse (Soil Health Law), er balancerede, omkostningseffektive og tager hensyn til forskellighederne på tværs af de biogeografiske regioner i EU, samt fokuserer på de væsentligste aspekter af udfordringerne ift. jordmediet. Regeringen finder det ligeledes væsentligt, at de kommende tiltag tager behørigt hensyn til de eksisterende EU reguleringsregimer på området, samt iagttager principperne om ” bedre regulering ” og nærhedsprincippet.

Regeringen vil på den baggrund tage stilling til de enkelte elementer i strategien, når de fremlægges af Kommissionen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketinget Europaudvalg.